

Briselē, 2019. gada 15. novembrī
(OR. en)

14038/19

LIMITE

DRS 60
COMPET 732
ECOFIN 989
FISC 434
CODEC 1620

Starpiestāžu lieta:
2016/0107(COD)

PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Datums:	2019. gada 13. novembris
Saņēmējs:	Pastāvīgo pārstāvju komiteja / Padome
Iepr. dok. Nr.:	5134/19
K-jas dok. Nr.:	COM(2016) 198 final
Temats:	Priekšlikums – EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA, ar ko Direktīvu 2013/34/ES groza attiecībā uz ienākuma nodokļa informācijas atklāšanu, ko veic konkrēti uzņēmumi un filiāles – (iesp.) vispārēja pieeja

I. IEVADS

1. Eiropas Komisija 2016. gada 12. aprīlī iesniedza minēto priekšlikumu Padomei un Eiropas Parlamentam. Plašākas stratēģijas "Taisnīga un efektīva uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēma ES" kontekstā publiskā kontrole pār nodokļu maksājumiem var uzlabot sabiedrības uzticēšanos un nostiprināt uzņēmumu korporatīvo sociālo atbildību. Šis priekšlikums paredz, ka starptautiskiem uzņēmumiem ir jāpublisko īpašā ziņojumā informācija par ienākuma nodokli, ko tie maksā, kopā ar citu attiecīgu informāciju. Starptautiskiem uzņēmumiem – neatkarīgi no tā, vai to galvenā mītne atrodas ES vai ārpus tās, – ar apgrozījumu, kas pārsniedz 750 miljonus EUR, būs jāizpilda šīs papildu pārredzamības prasības. Pirmo reizi ne tikai Eiropas uzņēmumiem, bet arī trešo valstu starptautiskajiem uzņēmumiem, kas darbojas Eiropā, būs ar savu filiāļu starpniecību jāievēro vieni un tie paši ziņošanas pienākumi.

Priekšlikums papildina pašreizējos uzņēmumu finanšu pārskatu sagatavošanas pienākumus saskaņā ar Grāmatvedības direktīvu 2013/34/ES un neskar šīs prasības attiecībā uz uzņēmumu finanšu pārskatiem, piemēram, saistībā ar to gada pārskatu publicēšanu.

Ar šo priekšlikumu netiek grozīti noteikumi, kas jau ir ieviesti attiecībā uz nefinanšu pārskatu sniegšanu un nozaru pārskatu sniegšanu par katru valsti atsevišķi gan attiecībā uz banku sektoru, gan attiecībā uz ieguves un mežizstrādes nozarēm. Tomēr ar to tiek ieviesta atbrīvojuma klauzula, kas paredzēta, lai novērstu ziņojumu dubultu sniegšanu attiecībā uz banku sektoru, uz kuru jau attiecas stingri noteikumi par publisku ziņojumu sniegšanu, kas paredzēti ES banku sektora tiesību aktos. Tas atbilst ESAO *BEPS* ziņojumiem un Padomes Direktīvai (ES) 2016/881 (2016. gada 25. maijs) (OV L 146, 3.6.16., 8. lpp.).

II. PAŠREIZĒJAIS STĀVOKLIS

2. Uzņēmējdarbības tiesību jautājumu darba grupa izskatīja priekšlikumu astoņpadsmit sanāksmēs Nīderlandes, Slovākijas, Maltas, Igaunijas, Rumānijas un Somijas prezidentūru laikā. Uzņēmējdarbības tiesību jautājumu darba grupa (Atašēji) pēdējā sanāksmē 2019. gada 12. novembrī izskatīja dokumentu 5134/19.
3. Prezidentvalsts ir iesniegusi kompromisa priekšlikumu, kas pievienots šīs piezīmes pielikumā, lai panāktu vienošanos par vispārēju pieeju, kas jāapstiprina Konkurētspējas padomē 2019. gada 28. novembrī. Delegācijas ir informētas, ka izmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējo dokumentu (dok. 5134/19) ir norādītas treknrakstā/pasvītrotas, bet svītrojumi ir norādīti ar [...].
4. Eiropas Parlaments 2019. gada 27. marta plenārsēdē pieņēma nostāju pirmajā lasījumā (dok. P8_TA-PROV(2019)0309). Ziņojums ietver 58 grozījumus.

III. NEATRISINĀTIE JAUTĀJUMI

Kopš priekšlikuma detalizētas izskatīšanas sākšanas ir panākts ievērojams progress, tomēr šajā posmā joprojām ir vēl divi neatrisināti jautājumi.

5. 48.c panta 3.a punkts: ievērošanas vai paskaidrojuma klauzula

Prezidentvalsts kompromisa priekšlikuma mērķis ir rast kopēju pamatu, ņemot vērā dalībvalstu paustās dažādās bažas. No vienas puses, kompromisa priekšlikums ļautu uzņēmumiem informācijas neizpaušanas gadījumos rīkoties rūpīgi, tādējādi pastiprinot atbildību par informācijas atklāšanu. No otras puses, kompromisa priekšlikums pagarinātu informācijas neizpaušanas termiņu līdz sešiem gadiem ar mērķi radīt līdzsvaru ar pastiprinātu pārskatatbildību. Lai panāktu kompromisu, tiek ierosināts šāds teksts:

– šāda teikuma iekļaušana 9.a apsvērumā:

"Ir atzīts, ka dažos gadījumos tādu datu publiskošana, kuri iekļaujami ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju, varētu nopietni kaitēt uzņēmuma komerciālajam stāvoklim, jo tas ļautu konkurentiem, uz kuriem neattiecas līdzīga pārredzamība, izdarīt būtiskus secinājumus par uzņēmuma pašreizējām darbībām. Tādēļ uzņēmumiem vajadzētu būt iespējai atlikt konkrētas informācijas atklāšanu uz ierobežotu vairāku gadu posmu ar noteikumu, ka tie skaidri informē par šādas informācijas atklāšanas atlikšanu un sniedz ziņojumā pamatotu paskaidrojumu par tās iemesliem, **un dokumentē šos pamatā esošos iemeslus.**"

– 48.c panta jaunajā 3.a punktā:

Informāciju, kas saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu citā gadījumā būtu jāatklāj, var izlaist, ja tās atklāšana nopietni kaitētu to uzņēmumu komerciālajam stāvoklim, uz kuriem tā attiecas. Par jebkādu šādu informācijas neiekļaušanu norāda ziņojumā kopā ar pamatotu paskaidrojumu par neiekļaušanas iemesliem. Jebkādu tādu izlaistu informāciju publisko vēlākā ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju ne vēlāk kā **sešus** gadus pēc tās sākotnējās neiekļaušanas dienas. Nekad nedrīkst izlaist informāciju, kas attiecas uz nodokļu jurisdikcijām, kuras ir minētas ES sarakstā ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas.

6. Juridiskais pamats

Viens no galvenajiem apspriešanai paredzētajiem jautājumiem sarunu laikā bija priekšlikuma juridiskais pamats. Viedokļi par to, vai dosjē ir finanšu pārskatu dosjē vai fiskāls dosjē, atšķiras. Padomes Juridiskais dienests ir sniedzis atzinumu, kurā norādīts, ka direktīvas juridiskais pamats ir LESD 115. pants (dok. 14384/16). Komisija saglabā savu nostāju, ka juridiskajam pamatam vajadzētu būt LESD 50. panta 1. punktam, kā paredzēts tās priekšlikumā. Lai grozītu dosjē juridisko pamatu, ir vajadzīgs vienprātīgs balsojums Padomē (LESD 293. panta 1. punkts).

IV. NOSLĒGUMS

7. Pastāvīgo pārstāvju komiteja tiek aicināta:

- panākt vienošanos, pamatojoties uz šīs piezīmes pielikumā izklāstīto prezidentvalsts kompromisa tekstu;
- iesniegt vispārējās pieejas tekstu Konkurētspējas padomei 2019. gada 28. novembrī; un
- aicināt Padomi
 - apstiprināt vienošanos par vispārējo pieeju un
 - aicināt prezidentvalsti sākt sarunas ar Eiropas Parlamentu, pamatojoties uz šo vispārējo pieeju, lai panāktu vienošanos pirmajā lasījumā.

2016/0107 (COD)

Priekšlikums –

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko Direktīvu 2013/34/ES groza attiecībā uz ienākuma nodokļa informācijas atklāšanu, ko veic
konkrēti uzņēmumi un filiāles

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 50. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ¹,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

¹ OV C , , . lpp.

tā kā:

- (1) Komisijas paziņojumos "Komisijas darba programma 2016. gadam – Nav īstais brīdis, lai rīkotos kā ierasts" ² un "Komisijas 2015. gada darba programma – Jauns sākums" ³ par prioritāti tika noteikta nepieciešamība reaģēt uz mūsu sabiedrības aicinājumu pēc taisnīguma un nodokļu pārredzamības.
- (2) Paralēli darbam, ko Padome veic, lai cīnītos pret uzņēmumu ienākuma nodokļa apiešanu, ir jāuzlabo publiskā kontrole pār tādu starptautisko uzņēmumu ienākuma nodokļiem, kas darbojas Savienībā, jo tas ir būtisks elements, lai vēl vairāk pastiprinātu uzņēmumu atbildību par mūsu sabiedrības labklājības veicināšanu, sekmētu publiskās debates, kuras pamatojas uz plašāku informāciju, un atgūtu Savienības iedzīvotāju uzticēšanos valstu nodokļu sistēmu taisnīgumam. Šādu publisku kontroli var panākt, izmantojot ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju, neatkarīgi no tā, kur starptautiskas grupas galvenais mātesuzņēmums veic uzņēmējdarbību.

² COM(2015) 610 final, 2015. gada 27. oktobris.

³ COM(2014) 910 final, 2014. gada 16. decembris.

- (3) Ņemot vērā Eiropadomes 2013. gada 22. maija secinājumus, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/34/ES ⁴ tika ieviesta pārskatīšanas klauzula, aicinot Komisiju apsvērt iespēju ieviest pienākumu vēl citu rūpniecības nozaru lielajiem uzņēmumiem sagatavot ikgadēju ziņojumu par katru valsti atsevišķi, ņemot vērā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) ietvaros notiekošos procesus un saistītu Eiropas iniciatīvu rezultātus.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

(6) Sabiedrībai vajadzētu būt iespējai sekot līdzi visām grupas darbībām, ja grupai ir konkrētas uzņēmējdarbības vietas Savienībā. Attiecībā uz grupām, kas veic darbības Savienībā, izmantojot tikai meitasuzņēmumus vai filiāles, funkcionējošiem meitasuzņēmumiem un filiālēm būtu jāpublicē un jādara pieejams galvenā mātesuzņēmuma ziņojums, ciktāl pieprasītā informācija ir pieejama meitasuzņēmumam vai filiālei. Ja pieprasītā informācija nav pieejama, meitasuzņēmumam vai filiālei ziņojumā būtu jāpaskaidro, kāpēc šī informācija trūkst. Taču, lai nodrošinātu proporcionalitāti un efektivitāti, pienākumam publicēt un darīt pieejamu ziņojumu būtu jāattiecas tikai uz vidēji lieliem vai lieliem meitasuzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, vai salīdzināma lieluma filiālēm, kas atvērtas dalībvalstī. Tāpēc Direktīvas 2013/34/ES darbības joma attiecīgi būtu jāpaplašina, attiecinot to arī uz filiālēm, kuras dalībvalstī atvēris un joprojām pārvalda uzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, un kuru juridiskā forma ir salīdzināma ar Direktīvas 2013/34/ES I pielikumā uzskaitīto uzņēmumu veidiem.

(6.a) Starptautiskajām grupām un attiecīgā gadījumā arī konkrētiem atsevišķiem uzņēmumiem būtu jāsniedz sabiedrībai ziņojums par ienākuma nodokļa informāciju, ja – atkarībā no grupas konsolidētajiem ieņēmumiem vai atsevišķā uzņēmuma ieņēmumiem – pēdējos divus finanšu gadus pēc kārtas tie pārsniedz noteiktu lielumu, . Tā kā finanšu pārskatu sagatavošanas sistēmas, saskaņā ar kurām var sagatavot finanšu pārskatus, ir dažādas, tad, lai noteiktu piemērošanas jomu, šādi ieņēmumi būtu jādefinē kā neto apgrozījums uzņēmumiem, kurus reglamentē dalībvalsts tiesību akti, un saskaņā ar dalībvalsts finanšu pārskatu sagatavošanas sistēmu. Direktīvas 86/635/EEK 43. panta 2. punkta c) apakšpunktā un Direktīvas 91/674/EEK 66. panta 2. punktā ir iekļautas definīcijas attiecīgi kredītiestādes vai apdrošināšanas uzņēmuma neto apgrozījuma noteikšanai. Citiem uzņēmumiem ieņēmumi būtu jānovērtē saskaņā ar finanšu pārskatu sagatavošanas sistēmu, pamatojoties uz kuru šie finanšu pārskati ir sagatavoti. Būtu jāatzīmē, ka ziņojuma satura nolūkos "ieņēmumiem" ir atšķirīga definīcija.

- (6.b) Tajā pašā laikā tiek uzsvērts, ka – kā to secinājusi G20 un ESAO – ziņojumi par katru valsti būs noderīgi tikai transfertcenu noteikšanas augsta līmeņa riska novērtēšanas nolūkos. Ziņojumā par katru valsti sniegtā informācija pati par sevi nav pārliecinošs pierādījums tam, ka transfertcenas ir vai nav piemērotas, un minētā informācija nebūtu jāizmanto kā aizstājējs detalizētai analīzei par atsevišķu darījumu transfertcenu noteikšanu un cenām, kas balstās uz pilnu funkcionālu analīzi un salīdzināmības analīzi.
- (7) Lai novērstu banku sektora ziņojumu dubultu sniegšanu, galvenie mātesuzņēmumi un atsevišķie uzņēmumi, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES ⁵ un kuri savā ziņojumā, kas sagatavots saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 89. pantu, iekļauj visas to darbības un attiecīgā gadījumā arī visas konsolidētajos finanšu pārskatos iekļauto radniecīgo uzņēmumu darbības, tostarp darbības, uz kurām neattiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 ⁶ Trešās daļas I sadaļas 2. nodaļas noteikumi, būtu jāatbrīvo no pienākuma izpildīt ziņošanas prasības, kas izklāstītas šajā direktīvā.

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

- (8) Ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju būtu jāsniedz informācija par visām darbībām, ko veic visi radniecīgie uzņēmumi grupā, kuru konsolidējis galvenais mātesuzņēmums, vai – atkarībā no apstākļiem – par visām atsevišķa uzņēmuma darbībām. Informācijā būtu jāietver vienīgi tie dati, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu efektīvu publisku kontroli un lai nodrošinātu to, ka informācijas atklāšana nerada nesamērīgus riskus uzņēmumiem vai nenostāda tos nelabvēlīgākā situācijā. Šā iemesla dēļ atklājamās informācijas saraksts ir izsmeļošs. Ziņojums būtu jādara pieejams 12 mēnešu laikā pēc bilances datuma. Ziņojumam par ienākuma nodokļa informāciju nebūtu jāpiemēro nekādi īsāki termiņi finanšu pārskatu publicēšanai. Šīs direktīvas 10.a nodaļas noteikumi neietekmē gada finanšu pārskatu un konsolidēto finanšu pārskatu noteikumus.
- (8.a) Lai novērstu administratīvo slogu, sagatavojot ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju saskaņā ar šo direktīvu, uzņēmumiem vajadzētu būt tiesīgiem sagatavot informāciju, pamatojoties uz ziņošanas specifikācijām, kas noteiktas Padomes Direktīvas 2011/16/ES (ar grozījumiem) III pielikuma III sadaļas B un C daļā. Šā iemesla dēļ ziņojumā būtu jānorāda izmantotā pārskatu sagatavošanas sistēma. Ziņojumā papildus varētu iekļaut vispārīgus skaidrojumus, ja ir vērojamas būtiskas atšķirības grupas līmenī starp uzkrāto nodokļu summām un samaksāto nodokļu summām, ņemot vērā atbilstošās summas par iepriekšējiem finanšu gadiem.
- (9) Lai nodrošinātu tādu detalizācijas pakāpi, kas ļauj iedzīvotājiem labāk novērtēt starptautisku uzņēmumu ieguldījumu labklājības veicināšanā katrā dalībvalstī, informācija būtu jāsniedz sadalījumā pa dalībvalstīm. Turklāt informācija par starptautisku uzņēmumu darbībām būtu jāatspoguļo ļoti detalizēti arī par konkrētām trešo valstu nodokļu jurisdikcijām, kas rada īpašas problēmas. Par visām citām trešās valsts darbībām informācija būtu jāsniedz apkopotā veidā, ja vien uzņēmums nevēlas sniegt sīkāku informāciju.

- (9.a) Ir atzīts, ka dažos gadījumos tādu datu publiskošana, kuri iekļaujami ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju, varētu nopietni kaitēt uzņēmuma komerciālajam stāvoklim, jo tas ļautu konkurentiem, uz kuriem neattiecas līdzīga pārredzamība, izdarīt būtiskus secinājumus par uzņēmuma pašreizējām darbībām. Tādēļ uzņēmumiem vajadzētu būt iespējai atlikt konkrētas informācijas atklāšanu uz ierobežotu vairāku gadu posmu ar noteikumu, ka tie skaidri informē par šādas informācijas atklāšanas atlikšanu un sniedz ziņojumā pamatotu paskaidrojumu par tās iemesliem, **un dokumentē šos pamatā esošos iemeslus.**

Jālasa saistībā ar 48.c panta 3.a punktu.

- (10) Lai stiprinātu atbildību attiecībā pret trešām personām un nodrošinātu pienācīgu pārvaldību, galvenā mātesuzņēmuma vai atsevišķo uzņēmumu – kuri veic uzņēmējdarbību Savienībā un kuru pienākums ir sagatavot, publicēt un darīt pieejamu ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju, – administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļiem vajadzētu būt kolektīvi atbildīgiem par šo ziņošanas pienākumu izpildes nodrošināšanu. Tā kā meitasuzņēmumu – kuri veic uzņēmējdarbību Savienībā un kurus kontrolē galvenais mātesuzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, – administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļiem vai personai(-ām), kas ir atbildīga(-s) par informācijas atklāšanas formalitāšu veikšanu par filiāli, var būt ierobežotas zināšanas par saturu, kas iekļauts ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju, kuru sagatavojis galvenais mātesuzņēmums, vai var būt ierobežota spēja iegūt šādu informāciju vai ziņojumu no galvenā mātesuzņēmuma, tad būtu jāierobežo to atbildība saistībā ar ziņojuma par ienākuma nodokļa informāciju publicēšanu un to, ka tas tiek darīts pieejams. Ja šī informācija vai ziņojums netiek sniegts, meitasuzņēmumiem būtu jāpublicē un jādara pieejams paziņojums par to, kāpēc ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju nevarēja publicēt un darīt pieejamu.

- (11) Lai nodrošinātu sabiedrības informētību par ziņošanas pienākumu apjomu un par to izpildi, dalībvalstis varētu pieprasīt, lai obligātais (-ie) revidents (-i) vai revīzijas uzņēmums (-i) norādītu, vai uzņēmumam ir pienākums sagatavot ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju.
- (12) Šīs direktīvas mērķis ir vairot pārredzamību un uzlabot publisko kontroli pār uzņēmumu ienākuma nodokli, pielāgojot spēkā esošo tiesisko regulējumu, kas attiecas uz sabiedrībām un uzņēmumiem uzliktajiem pienākumiem attiecībā uz ziņojumu publicēšanu, lai LESD 50. panta 2. punkta g) apakšpunkta nozīmē aizsargātu dalībnieku un trešo personu intereses. Kā Tiesa nolēma Lietā C-97/96 *Verband deutscher Daihatsu-Händler*⁷, LESD 50. panta 2. punkta g) apakšpunkts attiecas uz vajadzību aizsargāt "trešo personu" intereses kopumā, nenošķirot vai neizslēdzot kādu kategoriju, uz ko attiecas minētā termina darbības joma. Turklāt mērķi panākt brīvību veikt uzņēmējdarbību, kas vispārīgi ir piešķirta iestādēm ar LESD 50. panta 1. punktu, nevar ierobežot ar LESD 50. panta 2. punkta noteikumiem. Ņemot vērā to, ka šī direktīva neattiecas uz nodokļu saskaņošanu, bet tikai uz pienākumiem publicēt ziņojumus par ienākuma nodokļa informāciju, LESD 50. panta 1. punkts ir atbilstošs juridiskais pamats.

⁷ Tiesas 1997. gada 4. decembra spriedums lietā C-97/96 *Verband deutscher Daihatsu-Händler*, ECLI:EU:C:1997:581.

(12.a) Lai nodrošinātu iekšējā tirgus pilnīgu darbību un vienlīdzīgus konkurences apstākļus starp Eiropas Savienības un trešo valstu starptautiskiem uzņēmumiem, Komisijai būtu jāturpina pētīt iespējas, kā uzlabot taisnīgumu un nodokļu pārredzamību.

(14) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tā iedarbības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

- (15) Šajā direktīvā respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (16) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ⁸ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs šādu dokumentu nosūtīšanu uzskata par pamatotu.
- (17) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 2013/34/ES,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2013/34/ES

Direktīvu 2013/34/ES groza šādi:

- 1) direktīvas 1. pantā iekļauj šādu 1. a punktu:

"1.a Koordinācijas pasākumus, kas paredzēti 48.a līdz 48.e pantā un 51. pantā, piemēro arī tiem dalībvalstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas attiecas uz filiālēm,

⁸ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

kuras dalībvalstī atvēris un joprojām pārvalda uzņēmums, kuru nereglamentē dalībvalsts tiesību akti, bet kura juridiskā forma ir salīdzināma ar I pielikumā uzskaitītajiem uzņēmumu veidiem. Šīs direktīvas 2. pantu šīm filiālēm piemēro tiktāl, ciktāl 48.a līdz 48.e pants un 51. pants ir piemērojams šādām filiālēm.";

- 2) direktīvā iekļauj šādu 10.a nodaļu:

"10.a nodaļa

Ziņojums par ienākuma nodokļa informāciju

48.a pants

Definīcijas saistībā ar ziņojuma sniegšanu par ienākuma nodokļa informāciju

1. Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "galvenais mātesuzņēmums" ir uzņēmums, kas sagatavo lielākās uzņēmumu vienības konsolidētos finanšu pārskatus;
- 2) "konsolidētie finanšu pārskati" ir finanšu pārskati, kurus sagatavo tādas grupas mātesuzņēmums, kurā aktīvi, saistības, pašu kapitāls, ienākumi un izdevumi tiek parādīti kā vienotas ekonomiskās vienības aktīvi, saistības, pašu kapitāls, ienākumi un izdevumi;
- 3) "nodokļu jurisdikcija" ir valsts vai arī nevalstiska jurisdikcija, kurai ir fiskāla autonomija attiecībā uz uzņēmumu ienākuma nodokli;
- 4) "atsevišķs uzņēmums" ir uzņēmums, kas nav iekļauts nevienā grupā 2. panta 11. punkta nozīmē.

2. Šīs direktīvas 48.b panta nolūkos piemēro šādas definīcijas:

"ieņēmumi" ir lietoti tādā pašā nozīmē kā:

- (1) "neto apgrozījums" uzņēmumiem, kurus reglamentē dalībvalsts tiesību akti un kuri nepiemēro starptautiskos grāmatvedības standartus, kas pieņemti, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1606/2002, vai
- (2) "ieņēmumi", kā definēts finanšu pārskatu sagatavošanas sistēmā vai tās nozīmē, pamatojoties uz kuru tiek sagatavoti finanšu pārskati, – pārējiem uzņēmumiem.

48.b pants

Uzņēmumi un filiāles, kam pieprasa sniegt ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju

1. Dalībvalstis pieprasa, lai galvenie mātesuzņēmumi, kurus reglamentē to valsts tiesību akti un kuru kopējie konsolidētie ieņēmumi katrā no pēdējiem diviem finanšu gadiem pēc kārtas bilances datumā pārsniedza 750 000 000 EUR, kā atspoguļots to konsolidētajos finanšu pārskatos, sagatavotu, publicētu un darītu pieejamu ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju attiecībā uz pēdējo no pēdējiem diviem finanšu gadiem pēc kārtas.

Dalībvalstis pieprasa, lai uzņēmumi, kurus reglamentē to valsts tiesību akti un kuri ir atsevišķi uzņēmumi, un kuru kopējie ieņēmumi katrā no pēdējiem diviem finanšu gadiem pēc kārtas bilances datumā pārsniedza 750 000 000 EUR, kā atspoguļots to gada finanšu pārskatos, sagatavotu, publicētu un darītu pieejamu ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju attiecībā uz pēdējo no pēdējiem diviem finanšu gadiem pēc kārtas.

- 1.a Dalībvalstis 1. punktā izklāstītos noteikumus nepiemēro atsevišķiem uzņēmumiem, galvenajiem mātesuzņēmumiem un to radniecīgajiem uzņēmumiem, ja šādiem uzņēmumiem, tostarp to filiālēm, ir juridiska klātbūtne vai konkrēta darbības vieta, vai pastāvīga darbība tikai vienas dalībvalsts teritorijā un nevienā citā nodokļu jurisdikcijā.

2. Dalībvalstis nepiemēro noteikumus, kas izklāstīti šā panta 1. punktā, atsevišķiem uzņēmumiem un galvenajiem mātesuzņēmumiem, ja šādi uzņēmumi vai to radniecīgie uzņēmumi publisko ziņojumu saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 89. pantu un ja tie minētajā ziņojumā iekļauj informāciju par visām savām darbībām un visām darbībām, ko veic visi radniecīgie uzņēmumi, kas iekļauti minēto galveno mātesuzņēmumu konsolidētajā finanšu pārskatā.
3. Dalībvalstis pieprasa, lai vidējie un lielie meitasuzņēmumi, kuri minēti 3. panta 3. un 4. punktā un kurus reglamentē to valsts tiesību akti un kontrolē galvenais mātesuzņēmums, kura kopējie konsolidētie ieņēmumi katrā no pēdējiem diviem finanšu gadiem pēc kārtas bilances datumā pārsniedza 750 000 000 EUR, kā atspoguļots tā konsolidētajos finanšu pārskatos, un kuru nereglamentē dalībvalsts tiesību akti, publicētu un darītu pieejamu minētā galvenā mātesuzņēmuma ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju attiecībā uz pēdējo no pēdējiem diviem finanšu gadiem pēc kārtas, ciktāl šī informācija vai ziņojums ir pieejams meitasuzņēmumam. Ja šī informācija vai ziņojums nav pieejams, meitasuzņēmums pieprasa, lai tā galvenais mātesuzņēmums, kuru nereglamentē dalībvalsts tiesību akti, sniegtu tam visu informāciju, kas vajadzīga, lai tas varētu izpildīt savus pienākumus.

Ja šī informācija vai ziņojums netiek sniegts, meitasuzņēmumi publicē un dara pieejamu paziņojumu par to, kāpēc ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju nevarēja publicēt un darīt pieejamu.

- 3.a Ja meitasuzņēmums, kam bija jāpublicē paziņojums, kā minēts 3. punkta otrajā daļā, katrā no pēdējiem diviem finanšu gadiem pēc kārtas pārsniedz 1. punktā noteikto robežvērtību, tas arī sagatavo, publicē un dara pieejamu pats savu ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju attiecībā uz pēdējo no pēdējiem diviem finanšu gadiem pēc kārtas, kā paredzēts saskaņā ar 1. un 1.a punktu.

4. Dalībvalstis pieprasa, lai filiāles, ko to teritorijā ir atvēris un joprojām pārvalda uzņēmums, kuru nereglamentē dalībvalsts tiesību akti, publicētu un darītu pieejamu galvenā mātesuzņēmuma vai šā punkta a) apakšpunktā minētā atsevišķā uzņēmuma ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju attiecībā uz pēdējo no pēdējiem diviem finanšu gadiem pēc kārtas, ciktāl šī informācija vai ziņojums ir pieejams personai(-ām), kas norīkota(-as) 48.e panta 2. punktā minēto informācijas atklāšanas formalitāšu veikšanai. Ja šī informācija vai ziņojums nav pieejams, šāda (-as) persona (-as) pieprasa, lai galvenais mātesuzņēmums, ko nereglamentē dalībvalsts tiesību akti, vai atsevišķais uzņēmums, kas minēts šā punkta a) apakšpunktā, sniegtu visu informāciju, kas vajadzīga, lai tie varētu izpildīt savus pienākumus. Ja šī informācija vai ziņojums netiek sniegts, filiāles publicē un dara pieejamu paziņojumu par to, kāpēc ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju nevarēja publicēt un darīt pieejamu.

Dalībvalstis nepiemēro šā punkta pirmo daļu filiālēm, kuru neto apgrozījums vismaz katrā no pēdējiem diviem finanšu gadiem pēc kārtas nepārsniedza neto apgrozījuma robežvērtību, kas definēta katras dalībvalsts tiesību aktos, ievērojot 3. panta 2. punktu.

Dalībvalstis piemēro šajā punktā izklāstītos noteikumus filiālei tikai tad, ja ir ievēroti šādi kritēriji:

- a) uzņēmums, kas atvēris un joprojām pārvalda filiāli ir vai nu tādas grupas radniecīgs uzņēmums, kura galveno mātesuzņēmumu nereglamentē dalībvalsts tiesību akti, un kura kopējie konsolidētie ieņēmumi katrā no pēdējiem diviem finanšu gadiem pēc kārtas bilances datumā pārsniedza 750 000 000 EUR, kā atspoguļots tā konsolidētajos finanšu pārskatos, vai uzņēmums, kurš nav radniecīgs uzņēmums un kura kopējie ieņēmumi katrā no pēdējiem diviem finanšu gadiem pēc kārtas bilances datumā pārsniedza 750 000 000 EUR, kā atspoguļots tā finanšu pārskatos; un

- b) galvenajam mātesuzņēmumam, kas minēts a) apakšpunktā, nav vidēja vai liela meitasuzņēmuma, kā minēts 3. punktā.

6. Dalībvalstis nepiemēro noteikumus, kas izklāstīti šā panta 3. un 4. punktā, ja ziņojums par ienākuma nodokļa informāciju ir sagatavots atbilstīgi 48.c pantam un:

a) ir darīts pieejams:

- i) sabiedrībai tāda galvenā mātesuzņēmuma tīmekļa vietnē, kuru nereglamentē dalībvalsts tiesību akti, vai tāda atsevišķā uzņēmuma tīmekļa vietnē, kuru nereglamentē dalībvalsts tiesību akti;
- ii) vismaz vienā no Savienības oficiālajām valodām;
- iii) 12 mēnešu laikā pēc tā finanšu gada bilances datuma, par kuru ir sagatavots ziņojums; un

b) tajā ir norādīts tā viena vienīgā meitasuzņēmuma nosaukums un juridiskā adrese vai tās vienas vienīgās filiāles nosaukums un juridiskā adrese, ko reglamentē tās dalībvalsts tiesību akti, kura ir publicējusi ziņojumu saskaņā ar 48.d panta 1. punktu.

7. Neskarot šā panta 1.a punktu, dalībvalstis var pieprasīt, lai meitasuzņēmumi un filiāles, kuras reglamentē minētās dalībvalsts tiesību akti un kuras kontrolē viens galvenais mātesuzņēmums, sagatavotu, publicētu un darītu pieejamu ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju, ja to ieņēmumu summa, kas atspoguļota to finanšu pārskatos, pārsniedz 750 000 000 EUR katrā no pēdējiem diviem finanšu gadiem pēc kārtas un ja nav sagatavots, publicēts un darīts pieejams ziņojums par ienākuma nodokļa informāciju, kā paredzēts šajā pantā.

Ziņojuma par ienākuma nodokļa informāciju saturs

1. Ziņojums par ienākuma nodokļa informāciju ietver informāciju, kas attiecas uz visām atsevišķā uzņēmuma vai galvenā mātesuzņēmuma darbībām, tostarp to visu radniecīgo uzņēmumu darbībām, kas ir konsolidēti finanšu pārskatā par attiecīgo finanšu gadu.
2. Šā panta 1. punktā minētajā informācijā iekļauj šādas ziņas:
 - a) galvenā mātesuzņēmuma vai atsevišķā uzņēmuma nosaukums, attiecīgais finanšu gads un izmantotā valūta;
 - a) īss darbību veida apraksts;
 - b) darbinieku skaits, kas ir vidējais darbinieku skaits finanšu gadā;
 - c) ieņēmumi, kas ir:
 - i) neto apgrozījuma summa, citi saimnieciskās darbības ienākumi, ienākumi no līdzdalības daļas, izņemot no radniecīgajiem uzņēmumiem saņemtās dividendes, ienākumi no citiem ieguldījumiem un aizdevumiem, kas ir daļa no pamatlīdzekļiem, citi procentu ieņēmumi un tamlīdzīgi ienākumi, kā uzskaitīts šīs direktīvas V un VI pielikumā, vai
 - ii) ienākumi, kā definēts finanšu pārskatu sagatavošanas sistēmā vai tās nozīmē, pamatojoties uz kuru tiek sagatavoti finanšu pārskati, izņemot vērtības korekcijas un no radniecīgajiem uzņēmumiem saņemtās dividendes;

- d) peļņas vai zaudējumu summa pirms ienākuma nodokļa;
- e) attiecīgajā finanšu gadā uzkrātā ienākuma nodokļa summa, kas ir kārtējie nodokļa izdevumi par ar nodokli apliekamo peļņu vai zaudējumiem, kurus attiecīgajā finanšu gadā atzinuši uzņēmumi un filiāles attiecīgajā nodokļu jurisdikcijā;
- f) ienākuma nodokļa summa, kas samaksāta pēc naudas plūsmas principa un kas ir ienākuma nodokļa summa, kuru attiecīgajā finanšu gadā samaksājuši uzņēmumi un filiāles attiecīgajā nodokļu jurisdikcijā; un
- g) uzkrātās peļņas summa attiecīgā finanšu gada beigās.

Pirmās daļas c) apakšpunkta vajadzībām ieņēmumi ietver darījumus ar saistītām personām.

Pirmās daļas e) apakšpunkta vajadzībām kārtējie nodokļa izdevumi attiecas tikai uz uzņēmuma darbībām kārtējā finanšu gadā un neietver atliktos nodokļus vai uzkrājumus neskaidrām nodokļu saistībām.

Pirmās daļas f) apakšpunkta vajadzībām samaksātie nodokļi ietver nodokļu ieturējumus, ko samaksājuši citi uzņēmumi attiecībā uz maksājumiem uzņēmumiem un filiālēm grupā.

Pirmās daļas g) apakšpunkta vajadzībām uzkrātā peļņa ir iepriekšējo finanšu gadu un attiecīgā finanšu gada peļņas summa, ko nav paredzēts sadalīt. Attiecībā uz filiālēm par uzkrāto peļņu ziņo uzņēmums, kas atvēris un kam joprojām ir filiāle.

2.a Dalībvalstis atļauj, ka 2. punktā minētā informācija atbilst Direktīvas 2011/16/ES III pielikuma III iedaļas B un C daļā minētajām pārskatu sniegšanas specifikācijām.

3. Ziņojumā norāda 2. vai 2.a punktā minēto informāciju par katru dalībvalsti atsevišķi. Ja dalībvalstī ietilpst vairākas nodokļu jurisdikcijas, informāciju apvieno dalībvalsts līmenī.

Ziņojumā arī informāciju, kas minēta šā panta 2. vai 2.a punktā, norāda atsevišķi par katru nodokļu jurisdikciju, kura iepriekšējā finanšu gada beigās ir minēta ES sarakstā ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas ⁹, izņemot gadījumus, kad, ievērojot turpmāk 48.e pantā minēto atbildību, ziņojumā skaidri apstiprināts, ka grupas radniecīgie uzņēmumi, kurus reglamentē šādas nodokļu jurisdikcijas tiesību akti, tieši neveic darījumus ar tās pašas grupas radniecīgajiem uzņēmumiem, kurus reglamentē kādas dalībvalsts tiesību akti.

⁹ ES saraksts ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas – Rīcības kodeksa jautājumu grupas (uzņēmējdarbības nodokļi) ziņojums, kurā ierosināti grozījumi Padomes 2017. gada 5. decembra secinājumu pielikumos, tostarp vienas jurisdikcijas svīturošana no saraksta, OV C 403, 9.11.2018., 4.–6. lpp.

Ziņojumā apkopotā veidā norāda 2. vai 2a. punktā minēto informāciju par citām nodokļu jurisdikcijām.

Informāciju attiecina uz katru attiecīgo nodokļu jurisdikciju, pamatojoties uz juridisku klātbūtni, konkrētas darbījumsdarbības vietas vai pastāvīgas darbījumsdarbības esību, kas izriet no grupas vai atsevišķa uzņēmuma darbībām un par ko var uzlikt ienākuma nodokli minētajā nodokļu jurisdikcijā.

Ja par vairāku radniecīgu uzņēmumu darbībām var uzlikt ienākuma nodokli vienā nodokļu jurisdikcijā, informācija, kuru attiecina uz minēto nodokļu jurisdikciju, ir informācijas summa par šādām katra radniecīgā uzņēmuma un to filiāļu darbībām minētajā nodokļu jurisdikcijā.

Informāciju par konkrētu darbību vienlaicīgi neattiecinā vairāk kā uz vienu nodokļu jurisdikciju.

3.a Informāciju, kas saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu citā gadījumā būtu jāatklāj, var izlaist, ja tās atklāšana nopietni kaitētu to uzņēmumu komerciālajam stāvoklim, uz kuriem tā attiecas. Par jebkādu šādu informācijas neiekļaušanu norāda ziņojumā kopā ar pamatotu paskaidrojumu par neiekļaušanas iemesliem.

Jebkādu tādu izlaistu informāciju publisko vēlākā ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju ne vēlāk kā [...] **sešus** gadus pēc tās sākotnējās neiekļaušanas dienas.

Nekad nedrīkst izlaist informāciju, kas attiecas uz nodokļu jurisdikcijām, kuras ir minētas ES sarakstā ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas.

4. Ziņojumā – attiecīgā gadījumā grupas līmenī – var iekļaut vispārīgu informāciju, kurā tiek paskaidrotas būtiskas atšķirības starp summām, kas atklātas saskaņā ar 2. punkta e) un f) apakšpunktu (ja tādas ir), vajadzības gadījumā ņemot vērā atbilstošās summas par iepriekšējiem finanšu gadiem.

6. Valūta, kas izmantota ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju, ir valūta, kurā sastādīti galvenā mātesuzņēmuma konsolidētie finanšu pārskati vai atsevišķā uzņēmuma gada finanšu pārskati. Dalībvalstis neprasa, lai šis ziņojums tiktu publicēts citā valūtā, kas nav valūta, kura izmantota finanšu pārskatos.

Tomēr 48.b panta 3.a punkta otrajā daļā minētajā gadījumā meitasuzņēmums publicē ziņojumu tajā valūtā, kurā tas publicē savus gada finanšu pārskatus.

7. Ja dalībvalstis nav ieviesušas euro, 48.b panta 1. punktā minēto robežvērtību var konvertēt valsts valūtā. Tādai konvertēšanai jāizmanto valūtas maiņas kurss, kas *[Publikāciju birojs ievieto datumu = šīs direktīvas spēkā stāšanās diena]* publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un robežvērtību var palielināt vai samazināt par ne vairāk kā 5 %, lai iegūtu apaļu summu valsts valūtā.

Robežvērtības, kas minētas 48.b panta 3. un 4. punktā, konvertē visu attiecīgo trešo valstu valūtu līdzvērtīgā summā, izmantojot valūtas maiņas kursu *[Publikāciju birojs ievieto datumu = šīs direktīvas spēkā stāšanās diena]*, kas noapaļots līdz tuvākajam tūkstotim.

8. Ziņojumā norāda, vai tas ir sagatavots saskaņā ar šā panta 2. vai 2.a punktu.

Publicēšana un pieejamība

1. Ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju vai 48.b pantā minēto pārskatu publicē 12 mēnešu laikā pēc tā finanšu gada bilances datuma, par kuru ir sagatavots ziņojums, kā noteikts katras dalībvalsts tiesību aktos saskaņā ar Direktīvas 2009/101/EK 2. nodaļu un attiecīgā gadījumā saskaņā ar Padomes Direktīvas 89/666/EEK 7. pantu.
- 1.a Ziņojumu vai pārskatu, kas publicēts saskaņā ar šā panta 1. punktu, 12 mēnešu laikā pēc tā finanšu gada bilances datuma, par kuru ir sagatavots ziņojums, dara pieejamu sabiedrībai:
 - a) uzņēmuma tīmekļa vietnē, ja piemēro 48.b panta 1. punktu, vai
 - b) meitasuzņēmuma tīmekļa vietnē vai radniecīgā uzņēmuma tīmekļa vietnē, ja piemēro 48.b panta 3.a punktu, vai
 - c) filiāles tīmekļa vietnē vai tā uzņēmuma tīmekļa vietnē, kas atvēris filiāli, vai radniecīgā uzņēmuma tīmekļa vietnē, ja piemēro 48.b panta 4. punktu.
- 1.b Dalībvalstis var atbrīvot uzņēmumus no šā panta 1.a punktā izklāstīto noteikumu piemērošanas, ja saskaņā ar šā panta 1. punktu publicētais ziņojums vienlaikus bez maksas tiek darīts pieejams jebkurai trešai personai, kas atrodas Savienībā, Direktīvas 2009/101/EK 3. panta 1. punktā minētā reģistra tīmekļa vietnē. Uzņēmumu un filiāļu tīmekļa vietnē, kā minēts šā panta 1.a punktā, ir informācija par atbrīvojumu un atsauce uz attiecīgā reģistra tīmekļa vietni.
2. 48.b panta 1., 3., 4. un 6. punktā minētais ziņojums paliek pieejams attiecīgajā tīmekļa vietnē vismaz piecus gadus pēc kārtas.

Atbildība sagatavot, publicēt un darīt pieejamu ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 48.b panta 1. punktā minētā galvenā mātesuzņēmuma vai atsevišķo uzņēmumu administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļiem, vai meitasuzņēmumam, kuru kopējie konsolidētie ieņēmumi divus finanšu gadus pēc kārtas katrā gadā pārsniedz 750 000 000 EUR, kā minēts 48.a panta 3.a punktā, kuri darbojas atbilstīgi pilnvarām, kuras tiem piešķirtas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ir kolektīva atbildība nodrošināt, lai ziņojums par ienākuma nodokļa informāciju tiktu sagatavots, publicēts un darīts pieejams saskaņā ar 48.b, 48.c un 48.d pantu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka šīs direktīvas 48.b panta 3. punktā minēto meitasuzņēmumu administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļiem un personai(-ām), kas ir norīkota(-as) veikt Direktīvas 89/666/EEK 13. pantā paredzētās atklātības formalitātes attiecībā uz filiāli, kas minēta šīs direktīvas 48.b panta 4. punktā, darbojoties atbilstīgi pilnvarām, kas tiem piešķirtas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ir kolektīva atbildība nodrošināt, ka atbilstoši to rīcībā esošām zināšanām un prasmei saskaņā ar 48.c pantu izstrādātais ziņojums par ienākuma nodokļa informāciju ir publicēts un darīts pieejams saskaņā ar 48.d pantu.

Obligātā revidenta paziņojums

Dalībvalstis var prasīt, ka gadījumos, kad uzņēmuma finanšu pārskatu revīzija saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem jāveic vienam vai vairākiem obligātajiem revidentiem vai revīzijas uzņēmumiem, obligātais(-ie) revidents(-i) vai revīzijas uzņēmums(-i) revīzijas ziņojumā norāda, vai uzņēmumam ir pienākums izstrādāt ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju saskaņā ar 48.b pantu.

48.h pants

Sākuma datums ziņošanai par ienākuma nodokļa informāciju

Dalībvalstis nodrošina, ka normatīvos un administratīvos aktus, ar kuriem transponē 48.a–48.f pantu, piemēro vēlākais no dienas, kad sākas pirmais finanšu gads, kurš sākas *[Publikāciju birojs ievieto datumu = viens gads pēc transponēšanas termiņa]* vai pēc tam.

48.i pants

Ziņojums

Komisija ziņo par atbilstību 48.a–48.f pantā paredzētajiem ziņošanas pienākumiem un to ietekmi. Ziņojumā iekļauj izvērtējumu par to, vai ar ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju tiek nodrošināti atbilstīgi un samērīgi rezultāti, ņemot vērā vajadzību nodrošināt pietiekama līmeņa pārredzamību un konkurētspējīgu vidi uzņēmumiem.

Ziņojumu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei līdz *[Publikāciju birojs ievieto datumu = pieci gadi pēc šīs direktīvas transponēšanas]*.”;

(3) direktīvas 49. pantu groza šādi:

a) panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Pilnvaras pieņemt 1. panta 2. punktā, 3. panta 13. punktā un 46. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 54. pantā minētās dienas.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 1. panta 2. punktā, 3. panta 13. punktā un 46. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.";

b) iekļauj šādu 3.a punktu:

"3.a Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, ko katra dalībvalsts izraudzījusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ¹⁰.";

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Saskaņā ar 1. panta 2. punktu, 3. panta 13. punktu un 46. panta 2. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem."

¹⁰ OV L 123, 1. lpp.

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz *[Publikāciju birojs ievieto datumu = divi gadi pēc stāšanās spēkā]*. Dalībvalstis nekavējoties dara zināmu Komisijai minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā,

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētājs

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs